

Ο νερούλάς

Ένα επάγγελμα του παρελθόντος

Λαχανοπούλου Αρχοντούλα

Ο νερουλάς ή υδρονομέας ή νεροκόπος ή σουκατζής.

Πριν μερικές δεκαετίες δεν υπήρχε δίκτυο ύδρευσης, αλλά ούτε και πολλές βρύσες.

Η αναγκαιότητα του νερού δημιούργησε το επάγγελμα του νερουλά. Ήταν εκείνος που γύριζε από γειτονιά σε γειτονιά και τροφοδοτούσε τους κατοίκους με νερό

Τον πρώτο καιρό η μεταφορά του νερού γινόταν με τενεκέδες. Γέμιζε ο νερουλάς από μία κεντρική βρύση τους τενεκέδες, τους έδενε έπειτα σ' ένα γυρτό ξύλο και τους κουβαλούσε στον ώμο.

Για να εξυπηρετήσει όλη του την πελατεία, έκανε πολλά δρομολόγια. στους δρόμους απ' το πρωί μέχρι το βράδυ. Κάθε γειτονιά είχε και το νερουλά που ήταν υπεύθυνος να μοιράζει το νερό.

Άλλες φορές αντί για τενεκέδες, κουβαλούσε μεγάλα μπακιρένια γκιούμια.

Με τον καιρό, όμως, κι επειδή οι ανάγκες των ανθρώπων πολλαπλασιάστηκαν, κουβαλούσε μαζί του κάποιο ζώο (γαϊδούρι ή μουλάρι), το οποίο φόρτωνε με μεγάλα ξύλινα βαρέλια των 30 οκάδων περίπου το καθένα. Έτσι, κουραζόταν λιγότερο. Αυτά τα βαρέλια είχαν μια κάνουλα και από 'κει γέμιζε ο νερουλάς τις κανάτες της νοικοκυράς.

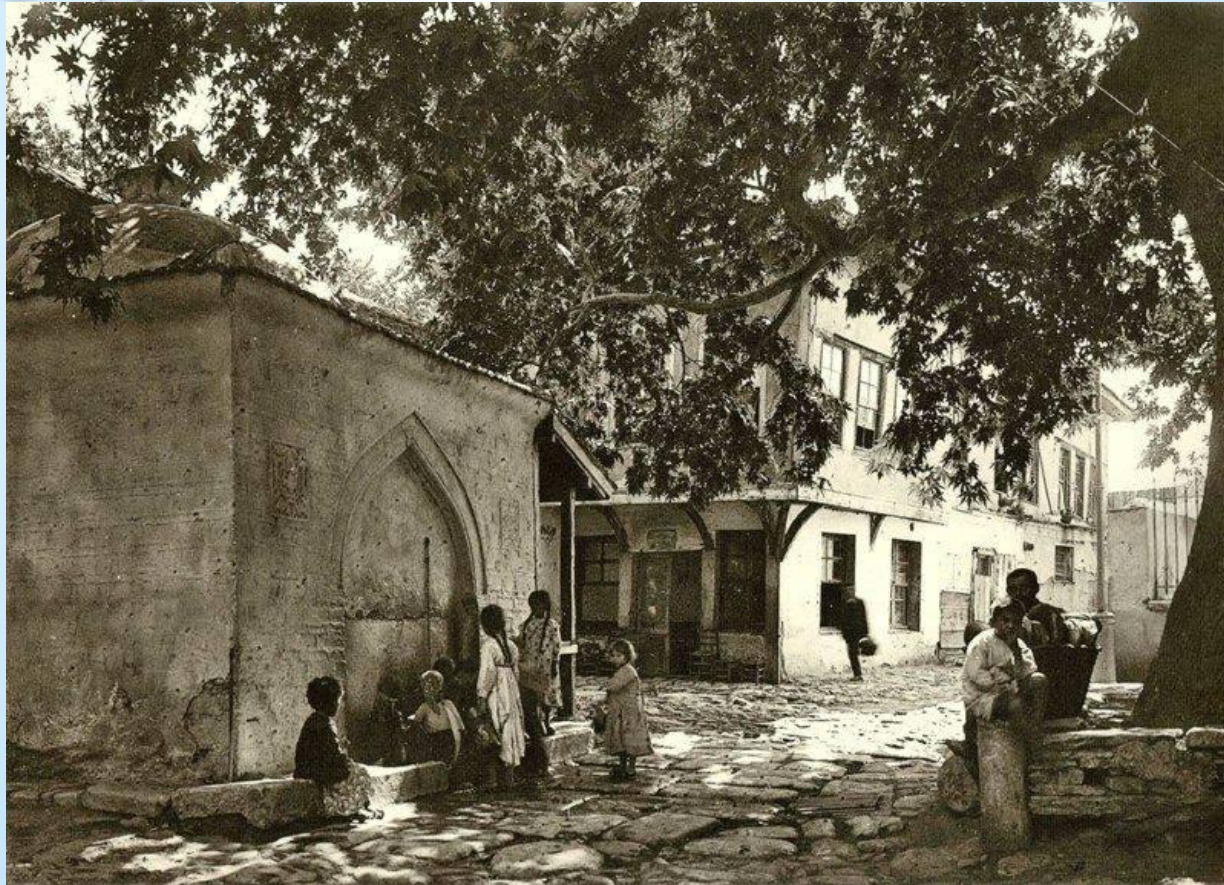

Άλλοι νερουλάδες πάλι χρησιμοποιούσαν βοϊδάμαξες, με τις οποίες μετέφεραν βαρέλια των 100 οκάδων. Αυτοί πωλούσαν το νερό με τον κουβά για οικιακή χρήση (πλύσιμο, καθαριότητα).

Αργότερα μετέφεραν μεγαλύτερες ποσότητες νερού με μηχανοκίνητα υδροφόρα ή τρίκυκλα !

Η μεταφορά του νερού από τους νερουλάδες γινόταν από την άνοιξη και μέχρι το φθινόπωρο. Το χειμώνα ο κόσμος έπαιρνε νερό από τα ρυάκια που σχηματίζονταν από τις βροχές και τα χιόνια.

Όλα αυτά γίνονταν στις πόλεις, γιατί στην ύπαιθρο δεν υπήρχε πρόβλημα. Σε κάθε χωριό υπήρχαν 2-3 βρύσες και από εκεί εξυπηρετούνταν οι άνθρωποι.

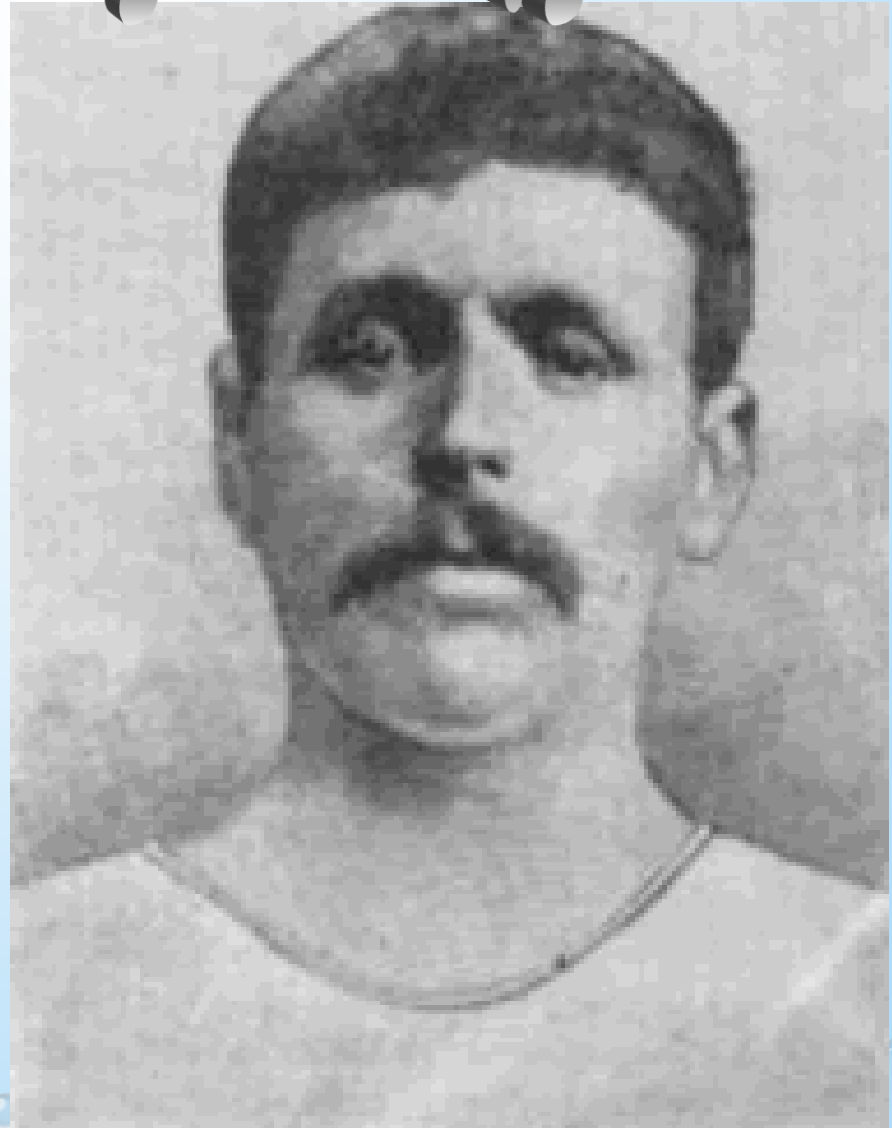
Το επάγγελμα του νερουλά διατηρήθηκε περίπου μέχρι το 1930.

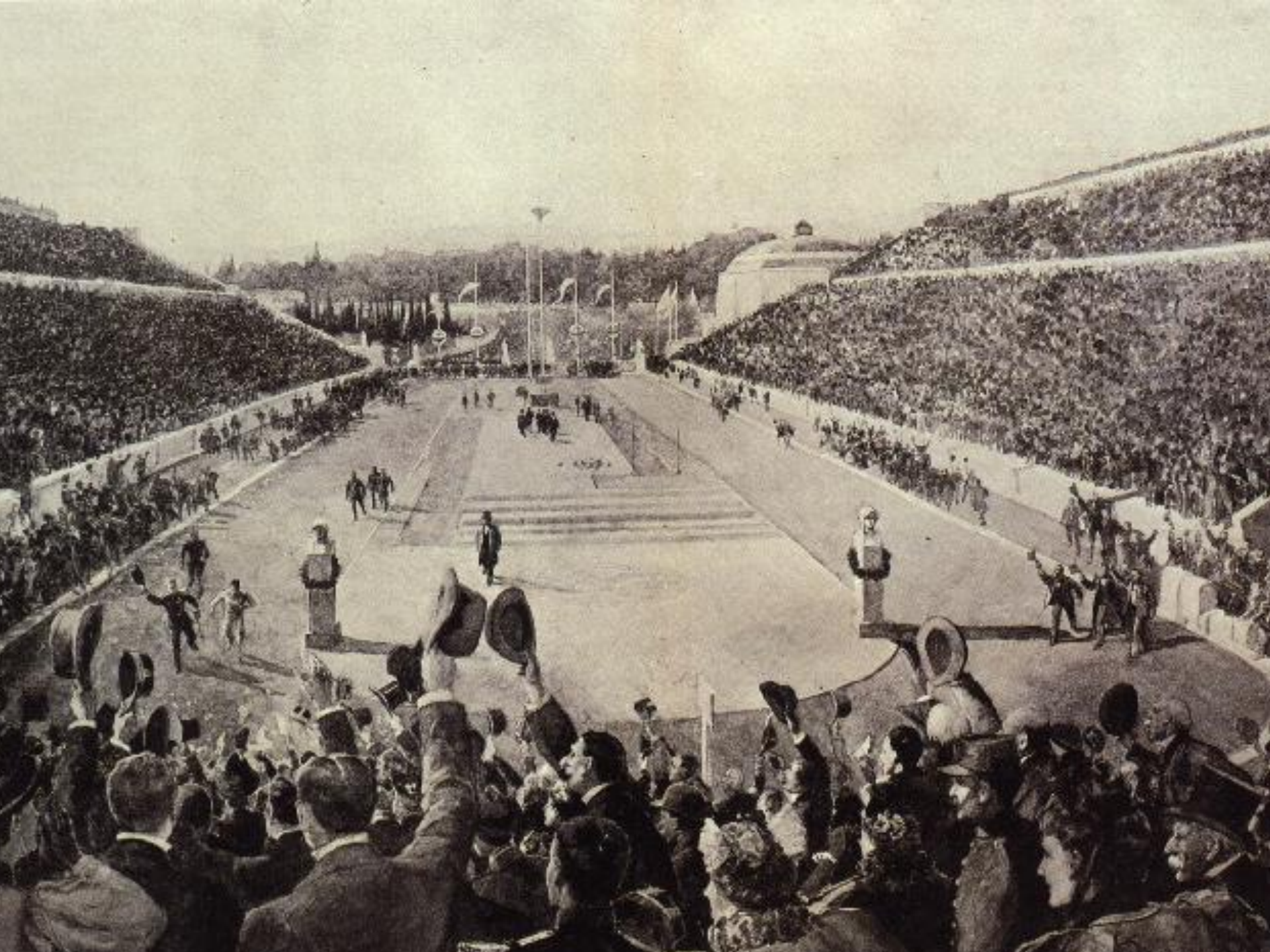
Τότε αντικαταστάθηκαν από τις υδροφόρες του δήμου, δηλαδή μεγάλα βυτία που μετέφεραν το νερό στις συνοικίες, όπου δεν υπήρχαν βρύσες και δεν έφταναν οι σωλήνες του υδραγωγείου. Σταδιακά, βέβαια, ο Οργανισμός Ύδρευσης άρχισε να εφοδιάζει όλα τα σπίτια με νερό.

Σπύρος Λούης

Ο πιο γνωστός νερούλας της πατρίδας μας ήταν ο ολυμπιονίκης Σπύρος Λούης. Μετά τη μεγάλη του επιτυχία στους ολυμπιακούς αγώνες του 1896 ο βασιλιάς Γεώργιος τον ρώτησε τι θα επιθυμούσε ως δώρο κι αυτός ζήτησε ένα γαϊδουράκι, για να τον βοηθάει να μεταφέρει το νερό .

Σήμερα τα εργαλεία του νερουλά μπορούμε να τα δούμε σε λαογραφικά μουσεία.